

List od Preláta (máj 2009)

Tento list je okrem iného veľkým pozvaním, aby sme v tomto mariánskom mesiaci ako dobré deti prejavovali a pestovali vrúcnu a nežnú mariánsku úctu pevne založenú na Božom zjavení, lebo Panna Mária neprestáva byť našou dobrou Matkou.

18.05.2009

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Tento tok spadá celý mesiac máj do Veľkonočného obdobia. Radosť zo Zmŕtvychvstania Ježiša Krista je prítomná v živote Cirkvi na zemi i v nebi. Je to ono *gaudium cum pace*, ktoré všetci už teraz zakusujeme.

V týchto týždňoch meditujeme nad našou Paňou, Ježišovou Matkou a našou Matkou, ktorá bola s telom a dušou vzatá do neba, a vidíme ju **v radosti a sláve Zmŕtvychvstania. Slzy, ktoré preliala pod Krížom sa premenili na úsmev, ktorý nič nevymaže, napriek tomu sa nemení jej materinský súcit s nami. Svedčí o tom pomoc Panny Márie v priebehu dejín, neprestajne nás vedie k neoblomnej dôvere v Matku Božiu; jasným prejavom tohto citu je modlitba *Rozpomätaj sa o svätá Panna Mária*. Mária miluje každé jedno zo svojich detí, prejavujúc zvláštnu pozornosť tým, ktorí tak ako jej Syn v hodine utrpenia**

**zakúšajú bolesť; miluje ich
jednoducho preto, lebo sú jej deťmi
na základe vôle Krista na Kríži[1].**

Meditujme nad týmito pápežovými
slovami, aby sme prenikli k
pohnútkam našej úcty k Panne Márii
a aby zažiarili v novom svetle.

Pohnútky sú jasné: Mária je Matkou
Božou a našou Matkou. Preto je
potrebné pestovať vrúcnu a nežnú
mariánsku úctu, pevne založenú na
Božom zjavení, vysvetlenom
magistériom Cirkvi. Pripomínal nám
to milovaný don Álvaro v jednom
liste z roku 1987. Uvažujúc nad tým,
že Máriino poslanie je odpoveďou na
konkrétny Boží plán, nám hovorí: «Je
nesporné, že tam, kde začne Cirkev,
na základe Kristovej milosti a
vytrvalej a obetavej odpovede
evanjelizátorov, tam je prítomná
Matka Cirkvi (...). Ako dôsledok toho
sa rodí a vyvíja vďaka voči Svätej
Panne Márii a rastie tu plodná
rastlina mariánskej zbožnosti. Jej

jasným svedectvom sú chrámy a svätyne, ktoré ako svetelnú stuhu nachádzame v krajinách, v ktorých viera zapustila korene. Dávajú životu kresťanov pocit domova, ktorý je schopný vytvoriť jedine Panna Mária»[2].

Aká úžasná je táto pravda! My kresťania tvoríme rodinu —svätú Cirkev— v ktorej je Ježiš Kristus prvorodený medzi mnohými bratmi[3], a v ktorej nechýba prítomnosť Matky, Svätej Panny Márie. Ježiš nám ukazuje cestu, po ktorej musíme kráčať, aby sme sa stali svätými, aby sme sa s ním naplno stotožnili a Panna Mária nás počas tejto púte povzbudzuje, aby sme dosiahli tento cieľ: večný život s Bohom a so všetkými anjelmi a svätými.

Obrazne nám to ukazuje kresťanské umenie, keď veriacim ponúka uctievať obrazy Panny Márie s

dieťaťom Ježišom v náručí. Svojím postojom, svojím pohľadom akoby nám naša Matka chcela povedať: pozri na môjho Syna, tvojho staršieho brata a nasleduj vo všetkom jeho príklad; choď cestou, ktorou šiel on; podnecuj vo svojom srdci túžbu po vykúpení duší, túžbu, ktorá naplňala jeho srdce; maj súcít so svojimi sestrami a bratmi, tak ako mal so všetkými súcít on.

V nasledujúcich dňoch sa vydajú tisíce ľudí na cestu, aby navštívili rôzne miesta, kde sa uctieva Najsvätejšia Panna Mária s túžbou znovu stretnúť Ježiša, viac sa naňho podobať, nasledujúc pozvanie svätého Josemaríu adresované jeho dcéram a synom v Opus Dei a mnohým iným ľuďom. *Májová púť* je pre nás radostnou realitou na celom svete, ktorú žijeme bez hluku, nasledujúc príklad nášho Zakladateľa na jeho prvej púti v roku 1935. *Vážim si samozrejme aj ostatné verejné*

*prejavy zbožnosti a mám ich rád, —
píše v jednej kázni—, ale osobne sa
radšej snažím prejavíť Márii rovnakú
lásku a rovnaké nadšenie osobnými
návštevami alebo len v malých
skupinách, je to akési dôvernejšie*[4].

Často bude cieľom našej púte miesto, ktoré leží blízko nášho domu, možno v rovnakom meste, kde bývame alebo v jeho okolí. V niektorých prípadoch —myslím napríklad na chorých a telesne postihnutých—ani nebude pre vás možné vyjsť z domu, a napriek tomu je možné uskutočniť májovú púť k Panne Márii. Pretože to, čo je dôležité, nie je fyzický presun z jedného miesta na druhé, ale vnútorná cesta duše, ktorá nás vedie bližšie k Márii, a preto bližšie k Ježišovi.

Pápež Ján Pavol II. zdôrazňoval, že na mariánskych miestach, roztrúsených po celom svete, je obzvlášť cítiť prítomnosť Matky.

Zisťujeme, že týchto miest, ktoré sú tak rôzne, je nespočetne veľa: sú to kútiky v domoch a výklenky ulíc, v ktorých žiari obraz Matky Božej, kaplnky a kostoly, postavené na jej úctu. Avšak existujú miesta, kde ľudia pociťujú prítomnosť Matky Božej ako obzvlášť živú: sú to mariánske svätyne. «Na všetkých týchto miesta sa úžasným spôsobom uskutočňuje jedinečné svedectvo ukrižovaného Pána: človek sa tu cíti odovzdaný a dôverčivý voči Márii, prichádza, aby bol s ňou tak, ako je so svojou vlastnou matkou; otvorí jej svoje srdce a rozpráva jej o všetkom: *prijíma ju vo svojom dome*, takpovediac robí ju účastnou na všetkých svojich problémoch»[5].

Veriaci sa tam utiekajú k Márii s túžbou nájsť alebo posilniť «vieru a prostriedky na jej oživenie. Hľadajú sviatosti Cirkvi, najmä zmierenie s Bohom a eucharistické posilnenie. A vracajú sa posilnení a vďační našej

Panne, Matke Božej a našej
Matke»[6].

Všetci sme už toto zakúsili. Kto nezažil väčšiu blízkosť Boha, potom čo navštívil Pannu Máriu v duchu modlitby a kajúcnosti, ako nás to učil náš Otec? Kto nezakúsil účinnosť tejto cesty k Márii, aby ožila viera u niekoho, kto to potreboval, aby mu pomohla byť bližšie k Bohu, aby rozšírila horizont u toho, kto sa zdráhal prijať Pánovo volanie k veľkodušnému odovzdaniu sa? Ježiš Kristus si želá, aby jeho milosť k nám prišla prostredníctvom Márie; preto *nie je ľahostajné, ak sa prestaneme utiekať k svätyniam, ktoré vznikli z lásky jej detí; nie je ľahostajné prejsť pred jej obrazom bez toho, aby sme ju milo pozdravili; nie je ľahostajné, ak prejde čas bez toho, aby sme jej zaspievali lúbeznú serenádu svätého ruženca, pieseň viery, svadobnú báseň duše, ktorá stretne Ježiša prostredníctvom Márie*[7]. Uvažujme:

ako môžem lepšie hľadiť na obrazy našej Matky? Ako môžem vychutnať viac Zdravas', Zdravas' Kráľovná, *Regina cæli*? Komu budem rozprávať o Máriinej láske a o láske k Márii?

Táto mariánska pobožnosť ako i iné mariánske pobožnosti môžu dodať reliéf a farbu mesiacu máj. Podstatné je priblížiť sa čoraz viac ku Kristovi, cestou, ktorú nám ukazuje jeho Najsvätejšia Matka. Každé stretnutie s našou Paňou je pozvánkou *hľadiť na Krista*. Ako vysvetľuje Benedikt XVI. v jednej mariánskej svätyni: **Pre človeka, ktorý hľadá, sa táto pozvánka mení na spontánnu prosbu, prosbu, ktorou sa obracia obzvlášť na Máriu, ktorá nám dala Krista ako svojho Syna: "Ukáž nám Ježiša". Modlime sa tak dnes z celého srdca; a modlime sa tak od tohto okamihu, v našom srdci, hľadajúc tvár Vykupiteľa. "Ukáž nám Ježiša". Mária odpovedá tak, že nám ho ukazuje predovšetkým**

ako dieťa. Boh sa stal pre nás maličkým[8].

Zastavme sa pri slovách svätého Josemaríu, ktoré napísal v 30-tych rokoch minulého storočia, ktoré pomohli tisícom ľudí, aby sa vydali cestou kontemplácie v bežnom živote: *Ak túžiš byť veľký, urob sa malým (...). Začiatok cesty, ktorej cieľom je úplné bláznovstvo pre Ježiša, je dôverná láska k Najsvätejšej Panne Márii. —Chceš milovať Pannu Máriu? —Tak ju spoznaj bližšie! Ako?—Modli sa dobre svätý ruženec našej Matky[9].*

Pozorná meditácia a modlitba tajomstiev ruženca nám predstavujú významné okamihy v živote Ježiša a Márie. Takto je ľahšie pevne sa držať cesty, ktorá vedie do neba, ak je potrebné, napraviť smer našej cesty, tým, ktorí nás poznajú, ukázať bezpečnú skratku, ktorá končí vo večnej radosti. Keď obdivujeme tieto

scény pochopíme, «ako návrat ľudstva k Bohu začína oným *fiat* pokornej služobnice Pána, a nachádza cieľ svojej cesty v sláve tej, ktorá je celá svätá»[10].

Môžeme praktizovať aj iné formy úcty k Panne Márii, ktoré sú prejavom našej lásky k nej. Zastavím sa opäť pri detaile, ktorý je vlastný srdcu, ktoré miluje, a ktorý sa stal známym na celom svete vďaka svätému Josemaríovi: s láskou zdraviť obrazy našej Matky, ktoré vídame každý deň —na ulici alebo na námestí, v kostole, v izbe v našom dome...—, sprevádzajúc tento pohľad strelnou modlitbou ako osobný prejav našej synovskej lásky. Náš Otec tak konal a obzvlášť sa snažiť zdraviť obrazy Panny Márie na miestach, kde pracoval alebo žil. Boli prejavom jeho synovskej lásky, boli odrazom jeho duše: boli to pohľady plné bolesti alebo vďaky, alebo

prosieb —podľa okolností—, ale vždy boli výrazom skutočnej lásky.

Radil nám tiež nosiť so sebou v peňaženke alebo v kabelke obraz Panny Márie —ako so sebou nosíme fotky milovaných osôb—, aby sme na ňu mysleli a aby sme jej mohli opakovať komplimenty plné lásky. Pociťoval veľkú radosť z toho, že mohol prispieť k tomu, že je na svete viac mariánskych obrazov. *V Opus Dei—povedal—sme vždy prejavovali našu lásku k Panne Márii tým, že sme šírili po celom svete tisíce jej obrazov a ako aj praktiky mariánskej úcty na všetkých kontinentoch: v Európe, v Ázii, v Afrike, v Amerike, v Oceánii; viedli sme k tomu aj mládež v plnej slobode. Nikdy bez slobody.*

Preto je to prirodzené: Ako by sme nemali milovať Matku Božiu, ktorá je našou Matkou? Potrebujeme ju predsa! Ja ju potrebujem. Ako malé dieťa, keď má strach počas tmavej

noci, kričí: mama!; tak musím často kričať v hĺbke svojho srdca, bez hluku slov: Matka!: mama, neopúšťaj ma.

Toto je vnútorný život: prirodzenosť, jednoduchosť. Nemôžem inak žiť: musím žiť ako človek. A pred Bohom, ktorý je večný, som tvor, ktorý neznamená nič[11].

Existujú slová žalmu, ktoré liturgia vzťahuje na Najsvätejšiu Pannu. **Žalmista, ktorý z diaľky vidí toto materské puto, ktoré zjednocujeme Matku Krista s veriacimi, prorokuje, vzhľadom na Pannu Máriu, že “boháči z ľudu budú hľadať tvoju priazeň” (Z 45, 13). Takto, pohnutí inšpirovaným Slovom Písma, kresťania vždy hľadali priazeň našej Matky, ktorá je zjavná na jej úsmeve, ktorý tak obdivuhodne zobrazili a vyzdvihli umelci v stredoveku. Máriin úsmev patrí všetkým, zdôrazňuje pápež**

Benedikt XVI.;ale obzvlášť je tu pre tých, čo trpia, aby v ňom našli útechu a pokoj. Hľadať Máriin úsmev nie je zbožným a staromódnym sentimentalizmom, je to prejav živého a ľudsky hlbokého vzťahu k tej, ktorú nám dal Kristus ako Matku[12].

Odporúčajme Panne Márii všetkých, čo trpia, na duši alebo na tele: chorých, tých, ktorí sa cítia sami a opustení, tých, čo sú postihnutí prírodnými katastrofami, tých, čo zakusujú prenasledovanie a násilie každého druhu... Nikoho nesmieme vylúčiť z našej modlitby.

Modlime sa obzvlášť —pripomínam vám to každý mesiac, pretože je to vždy aktuálna potreba— za osobu a úmysel pápeža; teraz, za plody jeho cesty do Svätej Zeme od 8. do 15. mája. Modlite sa tiež za veriacich Prelatúry, ktorí prijmú kňazskú vysviacku 23. mája, v predvečer

slávnosti Nanebovstúpenia Pána, ktorá sa v mnohých krajinách slávi v nedeľu 24. mája. Prosme Ducha Svätého pri príležitosti blížiaceho sa sviatku v posledný májový deň, aby hojne vylial svoje dary na Cirkev a na svet, a aby pripravil srdcia všetkých, aby ich dobre prijali.

Pred niekoľkými dňami som sa vrátil z cesty do Japonska a Taiwanu, kde som opäť zažil, ako duch Opus Dei zapúšťa korene v ľuďoch všetkých rás a kultúr. V oboch krajinách, okrem toho, že som sa cítil byť sprevádzaný vami všetkými, som zažil —medzi mnohými inými— dve zvláštne radosti. V Nagasaki to bola návšteva Oury, svätyne, kde sa uctievali mučeníci tejto zeme a kde sa s láskou pestuje spomienka na tých, čo zostali verní viere napriek krutému prenasledovaniu. V Taipei som sa mohol zúčastniť na vystavení a požehnaní s Najsvätejšou sviatosťou —vstúpili sme do chrámu chrámu

plného veriacich, v ktorom sa nachádza obraz putovnej Matky Božej a v ktorom sa konala táto eucharistická pobožnosť. Na oboch miestach som myslel na to, že s Máriou musíme priniesť Ježiša až po koniec sveta. Vzdávajte so mnou vďaku Najsvätejšej Trojici, prameňu všetkého dobra, a našej Matke, Panne Márii; na jej príhovor dostávame všetky milosti. A tiež svätému Josemaríovi—17. mája je výročie jeho blahorečenia—, za to, že bol verným nástrojom Pána, aby uskutočnil tak hojnú sejbu svätosti, doktríny a lásky na celej zemi.

S láskou vás žehná

váš Otec

+ Javier

Rím, 1. mája 2009

[1] Benedikt XVI., *Kázeň vo svätyni v Lurdoch*, 15.9.2008

[2] Don Álvaro, *List*, 31.5.1987, č. 8

[3] Por. *Rim* 8, 2

[4] Svätý Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 139

[5] Ján Pavol II., *Kázeň vo svätyni vo Fatime*, 13.5.1982

[6] Ján Pavol II., *Kázeň vo svätyni v Aparecide*, 4.7.1980

[7] Svätý Josemaría, *Panna Mária del Pilar*, text z “Libro de Aragón”, Zaragoza 1976

[8] Benedikt XVI., *Kázeň vo svätyni Mariazell*, 8.9.2007

[9] Svätý Josemaría, *Svätý ruženec*, predslov

[10] Pavol VI., Apoštolská exhortácia. *Marialis cultus*, 2.2.1974, č. 28

[11] Svätý Josemaría, *Poznámky zo stretnutia*, 7.4.1974

[12] Benedikt XVI., *Kázeň vo svätyni v Lurdoch*, 15.9.2008

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-maj-2009/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-maj-2009/)
(23.02.2026)